

Aarto Uurasjärvi

Unieni voima

Runoja

BoD

© Aarto Uurasjärvi 2026

Kansi ja taitto: Anu Toivola

Kannen kuvat: Aarto Uurasjärvi

Kustantaja: BoD · Books on Demand,

Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH,

Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-7556-1

Aarto Uurasjärvi

UNIENI VOIMA

Runoja

Aarto Uurasjärvi on tamperelainen runoilija. Uurasjärvi on julkaissut aiemmin kolme runokokoelmaa; **Kukkavarpaita**, **Välkehtivä talo** ja **Linnun mieli**. Vuosien varrella häntä on palkittu eri runokilpailuissa.

Uurasjärvi nauttii mökkeilystä sekä istutusten viljelystä. Luonto merkitsee paljon hänelle. Nämä teemat kuuluvat vahvasti kautta linjan hänen runoissaan.

Kun luonto vetäytyy syksyllä levolle, alkaa Uurasjärven luova kausi, joka jatkuu parahiksi valoisein kevätkylvöihin asti.

Kirjoittaminen, maalaaminen ja puutarhan hoito ovat Uurasjärven keinoja käsitellä niin omaansa, kuin rakkaidensakin elämää.

Uurasjärven sanoin: “Elämä on täynnä yllätyksiä. Sitä ei voine suunnitella.”

Perunoita kelpaa kohlia, kun on monia.
Sormet heti löytää.
Ovat kasvaneet, turvonneet, tallentaneet koko kesäni lämmön.
Katoavat pimeään,
etteivät itäisi.
Kätkeytyvät perunakuoppaan lepäilemään uuteen kevääseeni.

Oksissasi tihkuu kuihtunut pihka.
Kun katkaisen muka kuolleen oksan.
Teet minulle voileipiä läpi elämäni.
Mutta leivissäsi on jotain,
mitä en maista,
Siksi unohdan väliin ne syömättä.

Ruokaa on vaativaa arki-illassa pöytään taasen kattaa.
Kukaan lisäkseni ei tule syömään.
Muistan suuret juhlat elämäni,
jokainen istuin täynnä.
Aamulla tyhjä talo narisee.
Iloa yhä katosta tippuilee koteihinsa kaikonneista.
Yksi nielaisuni kaikuu tietoa,
kuka minua rakasti ja rakastaa.

Osaan tehdä rakkauden kuin myös eron taian.
Aistit minut.
Heräät pimeydestä
koskettelemaan
kohti kahvikuppia yöpöydälläsi,
ohjaan sen käteesi.

Teimme linnuille suojatun talipallon.
Rautalankojen sisään.
Ettei orava tai mäyrä, joku näätä pääsisi osingoille.
Vaikeata oli pakkasissa ruoka taata.
Nuo tuossa kyyläävät ja haluavat kaiken.
Jollei muuta niin riepotella meidät.
Ahnaalta on vaikeata kätkeä kiintymyksemme eväs.

Syksyisessä illassa soi kurpitsa.
Hän lukitsee kaiken pahan.
Pimeässä kasvimaassa
katkoo ilkeät ajatukset.
Ja loihtii sävelkeiton, johon pitää lisätä
kuullotettuja yhteisiä kelta- ja valkosipuleita.
Murskattua mustapippuria.
Kohtaan tunnetta sekoittaessa yhteen
elämäni suuntuntumia.

Moni leipoo monasti rakkailleen mitä erilaisimpia kakkuja.
Yksi kakku on ihkuin.
Rakkautta vääntäessä tirskuu koko elämä.

Sipulini ovat vaativia.
Heillä on pintajuuret.
Närkästyvät heti,
jos pikkuisenkin pintaa haraisen.
Vaativat paljon valoa ja tilaa.
Ja voimaa.
Mutta joka kastikkeeseen ja keittoon, piirakkaankin sopivat.
Moniulotteisia ystäviä.

Riemukas iltani päättyy sammuvaan uneen,
mutta seuraava aamu nousee iloiseen muisteluun.
Se vaatii useita kuiskauspunaviinilaseja.

Pelkään pimeässä yhä enemmän yksin.
Mutta kun löydän ajoittain katoavat äänet ja kutsumat,
valveeni ja unieni näyt, olen ehjä ja vahva.
Kukaan ei kosketa minua toivomatta.

